

Keleivis

Keleivis, Karaliaucziuje
kas Utarnintę išbūdams,
kaštoj, ant bile tokio Pusto
apšeliūtas, su Puspinin-
geis ant Berrainio Metū
5 Egr.

Alpafimū Štatimai i Ke-
leivi kaštoj po 2 Egr. už
kojnę, smulkeis Raštais
išdrukawotą Gilę. Gro-
matas reif ben atrapšyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniukams Žinės parnešq̄s.

Xro. 46.

Karaliaucziuje, 18. Novemberi.

1873.

24. Nedėdienėje po šventosės Traicės arba Mirusiųjų Šventės.

Ewang. Matt. 9, 18—26. Rom. Koloff. 1, 9—14.

Atmintis mūsų miegančiųjų Mylimųjų.

Peršifkaitų: 5. Moz. 34, 1—12.

Ši šventoji Diena mūsų Szirdims smutninga, nėra ji yra pastutine mūsų Baznyčios Mete ir mums primena, kaip greitay Gziesas, o su tūmi ir mūsų Amžias prabėga, o podraug ir Malonės Gziesas su wisais Pono Diewo Malonės Išrodymais, su wisu jo Kantrumu ir Laufimu, kad mes jam dangiškū tikrū Waisiū atnešūmbim. Kaip weik bus wisas hitas Gziesas, beje ir pastutine jo Diena ir pastutine jo Adynėle pro Szali, kur mums teks prie Sudo Krasės Aufšciausiojo stotis. Dgi koki Sudo Žodi mes czia ben gaušim išgirti? Kristaus Kraujas mus te apsaugoja, kad ant ney wieno mūsų sahytas ne butu tas Žodis, kuri Pabelo Karalius ant sawes sakant girdėti turėjo: „Ewėre tawę Swarcziēis ir per lengwā išrado.“ Dang. 5, 27.

Ale ši šventoji Diena yra ir Atminties Diena mūsų miegančiųjų Mylimųjų. Smertis su sawo Aštrumu siauczia ir smarkauja ne pallautinay ir wis iš wien ant Žemės, ogi iš Tiesos kožnas iš mūsų yra kelintaję Szirdi nū sawo Szalies, per hitą išgastinąjį Smerties Smarkawimą prapuldeš, bet kas zin, kaip ilgay mes dar tus iš mūsų Mylimųjų sawo Draugystėje palaitysim, kurius mums Aufšciausiojo Malone dowanojusi ir iki šiol išlaikiusi. To atsimenant, tai Szirdziei skaudu ir Akys mums apteka Ašaromis.

Modis patis Ponas Jėzus mūsų Ewangelijose kalba apie numirusiąją Mergaitę, kad ji mieganti, o ir apie numirusįjį Bozorū jis sawo Mokitiniams sake: „Mūsų Prietelis miegt.“ Jono 11, 11. Taygi jam kaip ir mums jo Tikintiesiems Smertis tikt lyg kaip Miegas, nėra mes jut zinome, kad ta Diena arinas, kurioje „pastutine jo Triuba ir Grabe bus išgirsta“. Dgi

mes ir zinom, kad tie jau ir dabar Kunui Žemėje be miegant išganytingi yra sawo Dwasėje, kurie Wiešpatyje numirę, kadangi maloningasis Išganytojis jūš sawėspi paėmęs, jeib jie prie jo butu ir jo Szlowę regėtu bey jo Szlowėje džiaugtus amžinay. Ale ta- cziau mums bendien Wale Dwasėje Kapus sawo Mylimųjų atlankyti ir jiems pastuy werkti, lyg kaip tai pirm to ir wisi Swentieje dare. Beje ir pacziam Gwyasties Wiešpacziui, jam prie Bozoriaus Kapo Smerties Baisybę pajuntant, Akys Ašaromis aptekėjo. Jono 11, 35.

Lyg taipojau ir Žmones Izrael werke sawo Wasdonui Wiešpaties Tarnui Mozėšiniui pastuy, kaip Ponas Diewas ji jiems per Smertį atėmęs buwo. Jis turėjo mirti pirm neng Izraelitėnus i pagirtąjį ir pažadėtąjį Žemę iwedęs budams, nėra ir jis buwo prieš Pono Diewo Žodi susigriebyjęs ir hitaipu jam Griekas Smerties Gyliu pastojęs. Ant Kalno Nėbo, kur jis pirma i aną Žemę išwelgti gawo, Wiešpats ji sawėspi suwale. Dabar jo Žmones jaute, ką jie per jo Smertį buwo prapulde, ir kiek Proceš, kiek Wargo jie jam per keturesdešimt Metū padare bey jo Szirdi kankinę. Dabar jiems to wiso gailu buwo, ką jie prieš ji buwo nusideję ir klause Jozuwui, kuri jis sawo Pasekėju buwo istatęs jų mieliaus. Taip ir mūsų Szirdims t'esie gailu, atsimenant, kad mes sawo Mylimiesiems Kartais Szirdi apsmutnyję ir jiems Sunkenybjū padare. Dėl to tedega mūsų Meilę prieš jųsiūs mūsų Szirdhyje jų karšciaus, ogi ir apšiumkim, tiemsiems, su kuriems mes dabar dar ficzion ant Žemės frutuliojam, jų wierniaus širdingą Meilę išrodyti, jeib mums kartunta dėl to gailėtis ne tektu, kad mes tai ne dare. Bet labjausley procwowimės Tikėjime ir Meilėje, Teisybėje ir Szwentybėje, Budėjime ir Wasdoje taip gwyenti, kad mes mūsų pastutiniei Adynėlei prišartinus su šwentūju Apštalū tarti galėtūmbim: „Aš gerą Kową kowawau, aš Bėgimą pabaigiau aš Tikėjimą laikiau. Toliaus man yra paguldytas Teisybės Wainikas, kuri man Wiešpats anoje Dienoje, teisusis Sudzia dūs; ale ne tiktay man wienam, bet ir

wiešems, jo Apreiškima myslintiemšems." Amen.
2. Tim. 4, 7, 8.

Apie Augustą Hermaną Franką.

(Pradžia Num. 45.)

Pastutini Syki mes pasakojom, kaip Diewo Wyras Frankas Hallės Mieste didelį Szuilės Anštaltą Wargdieniū Waikams pabudawodines.

Alle Franko Meilės bey Susimilimo pilnoji Szirdis dar toliaus su Pagalba nusėkti geide. Su didele Tuzba jis patirti turėjo, kad prie Daugumo Rudikiū toktai, kas Szuilej jūse pabudawota buwo, jū Namūse piltu Paweikflu wəl pargrauta tape. Wpaczies Bėda waringūjū Sirateliū smarkei jam Szirdi nutwėre. Jis todel meilho, tobulesni ir pilnesni jū Užauginimā, iki Paleidimo i didesnyji Swieta, taipjau dar ant sawo Pecziū užsimti. Tacziau kaip tomi reikės pradėti? Kaip toktai bus išpildoma? Ale jam tofi jo Geidimā kas zin kur tikt wos ištariūs, tay jau ir 9 Sirateliūs aplink ji susirinkusios stowėjo, tikėdamos, kad jis joms jū Wargą atimsės. Tases halin pėstusti, halin i pitajū ne susimilstantyji Swieta, toktai su Franko Szirdiės Dumoms ne sutiko. Tos jam tare: Tu turi gelbėti! Iš Pradžios jis sius Warguzius nudawe bey isamde prie gerū nūbažnū žmoniū; ale kaip Sirateliū Skaitlus didyn ejo, o ištikimos Wietos jū Wapelpimui mažyn, tay jam tofs Aprupinims n'uzteko ir ne patiko. Czion gruntingos Pagalbos ir twirtesniūs Pamatos reikėjo. Pro wienus Miesto Wartus išejes jis ant to Pleciaus apsištojo, kur mažuse Butelufuse Wywo Szinkawimas bey Pasilinksmuojimai Szūtimu nusidūdawo. Apšizwalgydams pamislyjo Frankas, kad czion pasabni Wieta naujam Siratū Butui galėtu buti, o jo neperstojanciam Pašrupinimui bey Trusawimui ir pasiseke, priwalingaji Budawonės Plecu perkant igyti. Czion, ne toli Miesto Wartū, budawojo Frankas sawo didyji Siratū Butą. Tai yra minėtina Budawone, o mes galim iš Tiesos sakyti, ji yra Darbas Tiejimo bey Maldds. Frankas budawoti pradėdams ne turėjo ney jokiū tam užliėfancziū Piningū, ale jis tikt buwo bagotas, nės jis turėjo tikraji Nusitiejimā, kad Ponas Diewas jam pagelbėti norys, jam tikt te reikiant pradėti. O šiau, Pagalba iš Tiesos iš wisū Pusū parejo. Jo gražusis Tiejimas rods kartais ir aštricy megintas tape, ne retay ir sunki Stoka atširado. Taip Syki wiens jo Priereliū bey Pagalbininkū, Szmotą užmokėti reikiant, smutnu Weidu prie jo priženges tare: „Zuk n'iera jau ney maž Piningū!“ Ale Frankas jam linksmay atšilėpe: „Taimums t'ėstie ženkliu, kad Diewas gelbėti ket? Mano

Rudikytės Metūse aš wijados naują Borą Kurpikiū lubėdawau gauti, kad senosios jau nudėwėtos budawo; argu dangiškasis Tėwas menšiaus daryti te galėtu?“ Rita Syki bet ir jis pats nuliudės išweizdejo ir Spaudimā ant Szirdiės jausdams i sawo Daržą išejo, ne žinodams, kaip dabar iš Nupešeziū reikės išškludyti. Tay jo Akys nužwelgti gawo ant keletą puikiaušey žydincziū Lelijū, o tūjaus jam i Atminti parėjo Wiešpaties Žodis: „Žiuresit i Lelijes ant Lauko 2c.“ (Matt. 6, 28—30). Franko Szirdis lyg nūg kokio Szuuro tape paleista, jis ant Wietos wəl driutay tijejo, o Pagalba tikru Cziesu wis parejo. — Per Cziesą Franko Žaishymai per Pridraugawojimā daugeropū fitū kriškezioniškiū Anštaltū labay pasididino, todel jis priverstas buwo, wis wieng Butą po kito budawoti. Mėsa prie Siratū Buto bey wisokiū Pamokinimo Anštaltū prisidėjo dar ir Rnygū Bardawimas, Rnygū Drukorije, Riekaršwū Aptėka bey didele Rnyginyczia, kur bais didelis Popostas wisokiū Rnygū, Šaunty bey mokintis Norintiemš ant Wartojimo bey Pasizhecyjimo, sustatytas stow. Ale ne galima greitay Wislab šiczion pasaktyti bey surokūti, kas Franko daugeropuse Anštaltuse dar dabar matoma bey randama yra. Ir po jo Galwos tie wisi Žaishymai per diemiskaje Žegnonę dar labay augo ir didyn ejo. Szitam Cziese wisos Trobos, prie Franko Anštaltū priklausančios, padaro jau du Gasu arba dwi Ulyezi, kuriū kožna po keturis Szimtus žingniū ilga yra. Al kiek daugel Žegnonės iš ten per didelį Žemės Apškritumā iššiplatino! Franko Siratū Bute jau dabar apie pusšestą Tufstanti bėdnū Sirateliū tape užauginti. Kiek Tufstancziū fitū Waikū ten naudingā kriškezioniškią Pamokinimā yra gawę! Kas gal nuswerti bey apšpresti, kiek Naudds Diewo Karalyštei per Padėjimā dangiškajo Tėwo iš tos peržegnotos wiendos Wietos paauga! Zuk ir Kanšteino Wybeliū Anštalts jau seney su Siratū Butu suwienytas yra, o iš tojo jau dabar kone trys Milijonai Wybeliū, kurios už menkus Grafelius pardūtos tape, per Swietą iššiplatino. Dgi Drukorije wisokias Szuilesa wartojamas Rnygas bey kriškezioniškus ant Nūbažnyštes paraginancziūs Raštus wis pradem išdrukawoja bey už pigiausę Prekę pardūda. Briegtam ir Riekaršwū Žolės, Hallei, Franko Siratū Bute arba jo gruntawotoj Aptėkoj sutaisytos, wisuse Žemės Kraštuse didey pagirtos ir perkamos yra. Didelis Pelnas fitū Anštaltū tacziau yra ir tas, kad iš tū Wyrū, kurie ten Pamokinimā bey dwasišką Paraginimā gawo, kelets ir tokiū atširado, kurie prie Paqonū, butent i Rytū = Indiję, išejo, Pagonams Ewangėliję apsaktyti, ir taipo minėtinais, didey garbingais Pasuntineis pastojo.

Toktai Wislab ištaise Tiejimas ir Meile pries

Wą bey Zmones, kure ansai nubažnasis Wyrš wi-
 y pripildytas buwo. Frankas tikt 64 Metus ant
 es te pateko; jo Mirimo Diena buwo Stašis Ju-
 s Mete 1727, ale jo Wardas tankiej ir toli ap-
 y menamas, pašlieft gywu tarp musū. Atsimini-
 šio Teišojo yra Žegnonės pilns!

Franko dūtasīs gražusīs Paweikšlas ne pašlifo
 Basėkėjū. Ezen ir ten dar daugiaus, ale toli ne
 a ir n'uztektinay, tokiū Siratū Butu, iš Meilės
 Diewą bey iš Susimilimo prieš Bėdnūsius grun-
 otu, atsirado. O Diewui dėkuy! jau ir musū
 loj Pietuwoj toksai Anštalts arba Mielasirdingystės
 as, ale regis dar tikt tas wicz wieninielis, ogi
 e jau pirm dwidėšimt Metū pastojo. Skaitytajau,
 Tu pažyti Mielasirdingystės Butą Gropiškiūse
 i Briekulės?) Ar esi apie taji girdejes arba
 les? Ar ne norėtumbei ir Tu Peczieis Tikėjimo
 Meiles Kamtimi to Anštalto pastoti, jeib jis aug-
 is ir stipryn eidams jū apstingiaus Žegnonės ant
 ū Pietuods išplatintu? Wiešpats toktai nūg manēs
 Lawēs (Matt. 25, 40, 45.) prašo. †

Pažadėjims nekurio Gendroliaus.

Kiekwiens Pažadėjims, kuri mes fokiam Rudikiui
 ami ištariam, tur mums šventas buti. Ne pa-
 wēk niekq, kq tu ne keti arba ne gali atšieteti, o wēl
 o ne užmirš, kq tu pažadėjes ēfi. Jus Tėwai bey
 tynos, idant saugokitēs, kad jus jaunose Dufiose
 Rudikiū Newiernybēs bey Melawimo Dumas piftu
 Paweikflu ne uždegtumbit. Rudikio Atmintis yra
 ay ilga, dar po keturesdėšimt ir daugiaus Metū jis
 mys, kaip jis jauniausioj sawo Rudikystej n'istėsetu
 žadėjimu prigautas tape.

Engeliškais, toli aplinkuy pažytamais bey pa-
 tasis Gendrolus, Willus Napiers wadinams,
 tiko Syki, Gaso Tatu nekurio didžio Miesto waitš-
 edams, su maža, penkiū Metū sėna Mergaite. Pilns
 žiōs Tuzbōs ir ūaudžiej nusiwerkēs tas Rudikis
 wo. Motyna išjunte sawo dar mažaję Dukterike
 žiu Izbonu arba Kragu Wandens parnešti, o Ma-
 lei nusidawe ant Gryžkelio tas Megiliukis, kad ji
 kuji Wandens Rykq sukulti turėjo. Dabar ji Pa-
 timo, o bene ir Bliegōs pašibijodama ne dryso Na-
 u pareiti. Gendrolus ję apstabbēs ir išklaufinējes
 Priežastī jōs Raudawimo bey Ašarū didžiojo
 wano patirti gawo. Meilingay ję ramdydams safe
 aukštajis Gendrolus: „Ramdykis, mano Rudiki,
 išloštyk Ašaras, šray aš taw kq dūsu, už tai tu
 užusiojo Ryko Wietoj tokiū du galēi nusipirkti.“
 is išišloščiusi pakėle Mergaite linksmay sawo

Weidelē, nu kurio wisa Ufana prapūlusi buwo, pas
 tą geraji Bonq aukštyn, Rankelę jam priešais iš-
 tiesdama. Ilgai ji taip stowėjo, ale — nieko ne su-
 lauke. Gendrolus wisus sawo Delmonus perėjško-
 dams czielay smutnas pastojo; jis norėjo Rudikiui
 Džiaugsmą padaryti, o dabar ji jį wēl jo Tuzboj pa-
 likti turėjo; jis jam kq pažadėjes buwo, o toktai ne
 galejo atšieteti — jis buwo sawo Piningū Makštele
 drauge imti užmiršēs. Kq czion reikia pradėti? —

„Girdėk, mana Rudiki“, tare Gendrolus, „rytiškoj
 Dienoj tu šitam pacziam Laikē wēl pareik ant šitōs
 Wietōs, tay aš tą Piningą parnešu, kuri taw dabar
 pažadėjau.“ — Toks Rudikis, kurio Szirdele dar be Kla-
 sids, kuriam dar ir Nieks ne pamelawo, Koznu iššitit ir
 Wislab wieryja. — Taip ir ši Mergaite linksmay i
 Namus parbėgo ir pašitėdama, kad tas meilingasis
 Bons jei pažadėtaji Piningą parnešēs, už kuri ji pa-
 darytaję Iškadą Motynai dwilinkay atpildyti galēsenti.
 Š sawo Namus pargryžēs, rado Gendrolus Pakwie-
 timą ant Gzejniēs prie wieno Pono Ministerio, butent
 ant Rytajaus Diendōs irgi dar ant tōs pacziōs Aodyōs,
 kurioj Gendrolus su ana Mergaite wēl sustikiti ir jei sawo
 Pažadą atšieteti ketino. Jis pradeda apsimištyti. Abu
 žygiu wienu Kartu ir tam patim Gziese atšilikti, tai
 ne galims Daiktis. Kur dabar reiks eiti, ar prie Pono
 Ministerio ar prie laukiančiojo Rudikio? Greitay
 Poyieru pašēmēs jis parake Ministeriui, kad jis twirtay
 pažadėjes ēšas, ant šitōs Wietōs buti ir todel jo
 Gzejni aplankyti ne galys. — Szito garbingojo Gen-
 droliaus patieš žodžiei apie ši jo driutaji Apšēmimą
 taip ūamba: „Toki Drasumą, mano anai mažajei
 nepažytamai Prietelkai Melagiui pastoti, aš niekay ne
 bucziau galējes igrtyti. Si i manę pažiurėdama taip
 apšiliudyjusi išweizdejo, kad aš dūtaji Pažadėjimą ir
 tikray išpildyšēs! O aš taji ir išpildžiau.“

— w —

„Dūnq musū dieniškaję dūk mums ir šendien!“

Karštoj Afrikoj, butent jās Rytū Pusėj, šale
 raudonūjū arba Szwendriū Juriū gul Karalyste
 Abesjynije, pati, su kure ne per seney Englenderei
 Karą turėjo. Jōs Apywentojei podraug su sawo Ka-
 ralumi rods Kriščezionimis wadinas, ale tie biedniejie
 Zmones nū Kriščezionumo tikt Wardą te pažyt; tikroji
 Szwieša jiems wis dar pilnay ne nor prašwisti ir tikt
 retay kur tiera randama. Ansai minėtinašis Diewo
 Wyrš, Zomelis Gobatis, pirmol jis Jeruzalēs
 Wyskupu pastojo, tarp anū Zmoneliū kriščezionišōs
 Pasuntinyšēs Darbą prowyo. Miestą Adową
 Prowincioj Lygre jis saw Gywenimu buwo pašitęres,
 o iš czion jis žodi apšatydamis wis didyn einanczieis

Apškritumais aplinkuy kelawo. Mete 1830 nusidawo, kad Gobatis didelė Skaitlu šventūjū Raštū bey reikalingojo Kelonės Maisto drauge imdams toliaus, butent i Zemės Widuri nutrauke. Ant šitōs Kelonės jis tokius tris Mėnesius užtrukti letino, dwylika Wyrū, jo Nešėjai arbai Tarnai, ji palydėti turėjo, todėl ir wisoks drauge imtasis Zopostas ne menks galėjo buti. Ale Gobaczini Zemės wyriausiam Mieste Gondar Zodi be pranėšant, pasikėle Tyrės Puskaralis Maistu prieš tikrajį Zemės Wiešpati, o weikiey staute tarp Miestū Udowa bey Gondar bjaurus Kars, kursai Pasuntiniui Pargryzimo Keli užkirto. Grašieliei buwo išleisti, Maisto Zopostas seniey suwartotas, o Pasuntinys jau dabar didey stokawo ir butu Badu prapūlės, kad jis sawo Puczką ne butu prie sawės turėjęs. Jam pacziam be mokinant bey graudenant, išėjo jo Wyrū su Puczka ant Medziokės ir sumedziotojo Maisto kas Dieną tiek pargabeno, kad tasai ne tikray Pasuntinystės Draugams užteko, bet kad tomi ir Zulais kitū Warguziū galėjo pasotintas tapti. Taip be laukiant ir besimaitinant Kars pašliowe; Kelas ant Udowos linkuy walns pastojo; ale Gobatis dabar trylika Dienū Kelonę po Akiū turėjo, o per toki Kampą, kuri Kars skaudzley išpuštyjęs bey ištuštines buwo. O ir ant Medzioklės czionay nieks pašitiferi ne galėjo. Nekursai abeššyniškis jauns Wyrū, kursai Mieste Gondar Pasuntiniui prisidraugawojęs buwo, jam toktai primine, kad ant to Grnželio su Puczka maitintis powisam ne galims Daiktis busęs, o Gobatis jam atšliepti turėjo, kad jo Miltū Zopostelis, kuri jis už nušautus Pauščzius išmainęs buwo, tikt wos keturioms Dienoms te užtenk, o tacziau jis tikt Wardan Diemo ant Kelonės pašidūti norys. (Dar ne wiskas.)

Wisokia Žinia.

— Musū Wiešpats Ciecorius yra šiose Dienose — rasī bene per Atšaldinimą — ligustas buwęs, ale dabar jis jau wėl tiek atšigawęs, kad jis sawo Ministerius arba ir kitus aukštūsius Tarnus ant Susirodyjimo dėl reikalingiausūjų Waldziōs Daljū gal priimti.

— Musū Zemės Ministerijoj yra imanytinās Persikeitimas nusidawęs. Feldmaršols Grows Roons yra dėl Senatwės ir Silpnybės iš sawo aukštūjų Urėdū kaip Ministerprezidentis ir kaip Krygsministeris atšidėkawojęs, o Wiešpats Ciecorius jį yra iš jo Urėdū su širdingiausia Dekawonės Gromata paleidęs, jam

rašydams, kaip didey jis išpazįstas ir kol gywos miršęs, kiel Gero Grows Ciecoriui ir Waiškui, o tūrwisai Tewiškėi per sawo Žminti ir wiernąjē Pūstaišes. Ši Noono Wietą yra dabar Gendro von Kameke Krygsministeriu pastojęs. Tūrstas smarkis yra iš Naujo i Wietą Ministerprezidentu pawadintas. Ale kadangi jis podraugey budams w Wokietijōs Ciecorystės Ministeriu, o ir laukiniū Pūdaljkū Ministeriu, arba tokiu, kursai su swetimo Waldziomis Susirasytus ir Susinėšimus weda, daug Darbo tur, kad jis wisur aptekti ne gal: tay Wypats Ciecorius Tūrstui Bismarkiui yra Finaministeri Pona Kamphausen pagalbiniškū ant antrūju Ministerprezidentu padaręs, jeib jis Sutar su Ponu Bismarkiu wisōs Ministerijōs Daljū waldytu.

— Musū Prusū Karalystės Saimas yra Seres 12 taji Nowemberi Berlyne susirinkęs, o kadangi Wypats Ciecorius negalingas, bet Ministerprezident Tūrstis Bismarkis dar wis ant sawo pumarisht Dwaro Warzyn laikos, tay to Wietinink antro Ministerprezidentis Kamphausen Saimą Ciecoria Wardan pajweifino.

— Ant Salōs Zante hale Gryfū Zemės Pabaigoj šio Oktoberio Mėnesio Zemės Padrebėjimū nusidawęs. Daug Butu yra tame Padrebėjime iškadyti.

Preke Karaliauczuje 15. Nowemberi.

Ant Turgaus Jamū mentay pareit. Kwieciei 102 112 Sgr. Rugiei 72—76 Sgr. Miezėi, dib., 52—56 Sgr. Miezėi, mai., 50—52 Sgr. Amijos 33—37 Sgr. Zaitniei, rain., 70—75 Sgr. Žirniei, balt., 68—70 Sgr. Putes 25—29 Sgr. Szienis 30—35 Sgr. Entn. Sziaudai 22½—25 Sgr. Entn. Swiestas 11—14 Sgr. Swara. Kiaušie 8½—9½ Sgr. Mandelis.

Pardawimo Pradėjimas.

Szitu Awakymu aš pakarniaustey primaldūju, kad Ragainėje Bute Pono Dameran Priekromi arba atrajt Kromą Kupcziaus L. M. Staklies iš Tiljės su tū Urašū:

A. Petram et Comp.

šwiežiey atwėrēs esu.

Eze randas ypacziey didelis Sukrowimas Galanterijōs trumpujū Taworū, Purcelėnū, Etiklū, Wilnū, išadytū Daiktū taipjau ir rašomujū Daiktū, Žaislū Kudikiams ir wisokū Muzikės Sztrementū.

NB. Prekios pigios, ale ne nuderėtinos. Melingo Awakymū lanthymo prašo.

A. Petram.